Lietas Nr. C02011514
Lietas arhīva Nr. C-0115-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2014.gada 9.jūlijā

Kurzemes apgabaltiesa

tiesas sēdi vada Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese B.Ķeire

sēdes sekretāre /sekretāre/

piedaloties prasītājas /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/, atbildētāja Nīcas novada domes pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret Nīcas novada domi par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ (turpmāk tekstā – Prasītāja) vārdā /pers. B/ cēlusi prasību pret Nīcas novada domi (turpmāk tekstā – Atbildētāja) par īpašuma tiesību atzīšanu uz dzīvokļa īpašumiem /adrese/, un /adrese/.

Prasībā norādīts, ka 1994.gada 24.janvārī Prasītāja noslēgusi privatizācijas aktu Nr.10, saskaņā ar kuru ieguvusi īpašuma tiesības par pajām uz paju sabiedrības "Otaņķi" dzīvojamās ēkas /adrese/.

Ar minēto privatizācijas aktu Nr.10 Prasītāja ieguvusi īpašumā visu saimniecības ēku Nr.3 – šķūni, ½ (ideālo pusi) no saimniecības ēkas Nr.2 – kūts un ½ (ideālo pusi) no saimniecības ēkas Nr.4 – klēts.

2010.gada 26.jūlijā Prasītāja noslēgusi vienošanos ar Atbildētāju par zemes nodošanu īpašumā bez atlīdzības, tādējādi iegūstot īpašumā 676/1366 domājamās daļas no zemes īpašuma /adrese/, zemes gabala kadastra /numurs/ ar kopējo platību 0.29 ha, uz kura atrodas mājas /adrese/. Zemes īpašums reģistrēts Otaņķu pagasta zemesgrāmatā, nodalījumā Nr./numurs/.

Privatizācijas aktā ir neprecīza norāde uz dzīvokļiem, līdz ar to nav iespējams zemesgrāmatā reģistrēt īpašuma tiesības citādi kā tikai tiesas ceļā.

Prasītāja lūgusi atzīt viņai īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumiem Nr.2 un Nr.4.

Prasība pamatota ar Latvijas Republikas likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturto daļu, Civillikuma (turpmāk tekstā – CL) 1044., 1427.pantu.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka zināmi prasībā norādītie fakti, Atbildētāja piekrīt nekustamā īpašuma nostiprināšanai uz Prasītājas vārda.

Tiesas sēdē Prasītājas pilnvarotā pārstāve uzturēja prasību un paskaidroja, ka prasību uztur spēkā uz tiem pamatiem un faktiem kā norādīts prasības pieteikumā, kā arī norādīja, ka nelūdz piedzīt no Atbildētāja savus samaksātos tiesas izdevumus.

Zemi, uz kuras atrodas nekustamais īpašums un palīgbūves Atbildētājs ir nodevis Prasītājas īpašumā bez atlīdzības.

Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē prasību atzina, paskaidroja, ka Atbildētājam nav iebildumu pret prasību un lūdz to apmierināt.

Prasītāja īpašumu ieguvusi atbilstoši tanī laikā spēkā esošai likumdošanai, privatizācijas akts noslēgts notariāli, zemi zem nekustamā īpašuma Prasītājai pašvaldība nodeva īpašumā bez atlīdzības.

Atbildētājs uzskata, ka nav ierobežojis Prasītājas īpašuma tiesības un, ņemot vērā tiesu praksi, tiesas izdevumi jāsedz pašai Prasītājai.

Tiesa, noklausījusies Prasītāja pilnvarotās pārstāves un Atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, iepazinusies ar rakstveida paskaidrojumiem, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Tā kā Atbildētāja pilnībā prasību atzina, saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma, pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturto daļu, CL 1044., 1060., 404., 701., 691.pantu.

Tiesa ņem vērā, ka oficiālajā izdevuma "Latvijas Vēstnesis" publikācijā noteiktajā termiņā neviena persona nav cēlusi iebildumus pret prasību.

Lietā ir konstatēts, ka Atbildētāja nav devusi iemeslu celt pret viņu prasību. Kā norādīts juridiskajā literatūrā – "..tiesu un lietu vešanas izdevumi, kaut arī prasītājs lietu vinnētu, uz atbildētāja lūgumu tiek uzlikti prasītājam" (Bukovskis V., Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, 1933 - 4–1.lpp.).

Tā kā prasītāja nelūdz valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus piedzīt no Atbildētājas, tie, ņemot vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 31.janvāra lēmumu Nr. SKA – 76/2007 sniegto atziņu, ka procesuālo normu ievērošana nav pašmērķis un, ka katra procesuālā norma ir radīta, lai nodrošinātu kāda lietderīga mērķa sasniegšanu, atzīst, ka nav pamata tiesas izdevumu piedziņai no Atbildētājas.

Šādos apstākļos prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā Civilprocesa likuma 8., 97., 193.pantiem tiesa

n o s p r i e d a :

apmierināt /pers. A/ prasību.

A tzīt /pers. A/,personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.2, telpu grupas kadastra apzīmējums Nr./numurs B/, /adrese/, un uz dzīvokļa īpašumu Nr.3, telpu grupas kadastra apzīmējums Nr./numurs C/, /adrese/, kas atrodas uz zemesgabala /adrese/ ar kadastra Nr./numurs D/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - **2014.gada 9.jūlija** Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnese B.Ķeire